

THẦY LÀ Đấng KITÔ, CON THIÊN CHÚA

Chuyện xưa kể rằng: Quân nước Tê sang đánh nước Lỗ. Khi đến ranh giới, trông thấy người đàn bà một tay bồng một đứa bé, một tay dắt đứa nữa. Người đàn bà thấy quân kéo tới, vội vàng bỏ đứa đang bồng trên tay xuống mà bồng đứa bé đang dắt rồi chạy trốn vào trong núi. Đứa bé kia chạy theo khóc, người đàn bà cứ chạy không ngoảnh lại. Viên tướng nước Tê cho bắt đến hỏi: "Đứa bé nàng bế chạy là con ai? Còn đứa trẻ nàng bỏ liều là con ai?". Người đàn bà thưa: "Đứa tôi bế là con anh cả tôi; đứa tôi bỏ lại là con tôi. Thấy quân lính kéo đến, sức tôi không thể bảo toàn được cả hai đứa, nên tôi đành phải bỏ con tôi lại".

Viên tướng nước Tê nói: "Xét tình mẫu tử, bỏ con thì đau xót lắm. Chọn bỏ con mình mà chạy lấy con anh là cố làm sao?". Người đàn bà nói: "Con tôi là *tình riêng*, con anh tôi là *nghĩa công*. Con để tuy đau xót thật nhưng đối với việc nghĩa thì tính làm sao. *Cho nên tôi đành bỏ liều con tôi mà làm việc nghĩa. Tôi không thể nào chịu tiếng vô nghĩa mà vác mặt sống ở nước tôi được*".

Viên tướng nước Tê dừng quân lại, sai người tâu với vua Tê rằng: "Nước Lỗ chưa thể đánh được. Quân ta mới đến chỗ cương giới mà đã thấy con mụ đàn bà xó rừng còn biết làm điều '*nghĩa*' chẳng chịu đem *tình riêng* mà hại *nghĩa công*, huống chi là những bậc quan lại, sĩ phu ở trong nước. Xin kéo quân về". Vua Tê cho là phải.

Tình riêng là lòng vị kỷ. Nghĩa công là việc phải, chính đáng, lợi cho nhà, cho nước, và cho thiên hạ. Tình riêng tuy nặng, nhưng so với nghĩa công thì nghĩa công còn nặng gấp mấy mươi. Người đàn bà này hiểu thấu lẽ ấy nên mới đành đem nghĩa để đoạn tình, *chẳng vì tình riêng mà hại nghĩa công* để giữ lấy nòi giống ông cha nhà chồng. Quân Tê ngoại xâm cảm phục phải kéo nhau về, vì chúng nghĩ: "*Nước người có thể cướp được, lòng dân có nghĩa không thể cướp được*". Thế mới hay cái sự lựa chọn phải làm sao cho chính đáng quả thật đáng để ngẫm suy.

Người đàn bà ấy đã không chọn theo ý riêng như trong bài đọc I thánh lễ hôm nay kể việc ngôn sứ Giosuê bảo dân chúng hãy cân nhắc, **hỏi họ lựa chọn Thiên Chúa hay chọn thế gian theo ý riêng mình** mà cứ giữ thói thờ tà thần, còn riêng ông và gia đình thì "*Chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa, vì chính Người là Thiên Chúa chúng tôi*":

“Giosuê triệu tập tất cả các chi tộc lại ở Sikem, rồi gọi các kỳ lão, các thủ lãnh gia tộc, quan án, sĩ quan đến, và họ đứng trước mặt Thiên Chúa. Giosuê nói với toàn dân như thế này: **“Nếu các người không muốn tôn thờ Thiên Chúa, thì cho các người lựa chọn: hôm nay, các người hãy tùy ý chọn phải tôn thờ ai hơn: hoặc là các thần cha ông các người đã tôn thờ ở Mêsôpôtamia, hoặc các thần của người xứ Amôrê, nơi các người đang ở. Phần tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ tôn thờ Chúa”**”. Dân trả lời rằng: “Không thể có chuyện chúng tôi bỏ Chúa mà tôn thờ những thần ngoại. Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, chính Người đã dẫn chúng tôi và cha ông chúng tôi ra khỏi Ai-cập, khỏi nhà nô lệ. **Người đã làm những việc kỳ diệu cả thể trước mắt chúng tôi và đã gìn giữ chúng tôi suốt con đường chúng tôi đã đi**, giữa tất cả mọi dân chúng tôi đã đi qua. Chúa đã trục xuất tất cả những dân đó cũng như người Amôrê trên phần đất chúng tôi đã tiến vào”. (Bài Đọc I Gs 24, 1-2a. 15-17. 18b)

I- CHỌN THIÊN CHÚA ĐỂ SỐNG MẬT THIẾT VỚI MỌI PHẦN TỬ CỦA HỘI THÁNH NGƯỜI

* Phải chọn Thiên Chúa, vì Người là Đường là Sự Thật và là Sự Sống (Ga 14,6)
Đường đi gặp khúc rẽ, bên này hố sâu bụi rậm, ác quân rình rập, bên kia có suối nước trong, cây cao bóng mát, có bạn đồng hành chỉ lối, lời thánh vịnh khuyên nhủ:

“Phúc cho ai không nghe kẻ dữ,
Không theo đường của lũ bất nhân
Gặp phường ngạo mạn ác quân,
Chẳng ứng gia nhập kết thân bọn này.
Nhưng vui với luật của Ngài,
Luật truyền của Chúa, đêm ngày gẫm suy.
“Như cây bên suối khác chi,
Vươn cành xanh lá chẳng khi nào tàn,
Tới mùa hoa trái đầy tràn,
Làm chi họ cũng hoàn toàn thành công.
“Còn như kẻ dữ chó hòng,
Chúng như vỏ trấu nhẹ không còn gì,
Gặp cơn đồng gió một khi,
Gió đông thổi cuốn bay đi mất liền.
“Tới ngày kẻ dữ người hiền,
Trước toà xét xử, Chúa truyền nghiêm minh.
Bấy giờ chúng đứng chênh vênh
Chẳng cùng hàng ngũ người lành, chính-nhân.
Bởi vì Chúa vẫn quan-tâm,
Người hiền Chúa cứu, ác-nhân Chúa trừ.
(TV 1: 1-5)

Quả thật, chọn đúng đường đi, gặp ngay có Chúa đồng hành dẫn dắt, bảo vệ chở che, giải thoát gian nguy, tai họa chất chồng, ủi an khỏi nỗi lo âu. Nên bước vào thánh lễ, cộng đoàn đáp ca thánh vịnh cảm tạ ngợi khen Thiên Chúa:

[2-4] Tôi ca tụng Chúa không ngơi,
Miệng tôi không ngớt những lời ngợi khen.
Hỡi ai nghèo khó thấp hèn,
Nghe tôi hãnh-diện vui lên vì Ngài
Cùng tôi ca ngợi Chúa Trời,

Đồng thanh tán-tụng danh Ngài liên-miên!

***

[16] Chúa ghét quân miệng môi gian ác,
Xoa tên chúng khỏi cõi đất trên đời.
[17-18] Nhưng Chúa để mắt nhìn người chính-trực,
Họ kêu cầu, Chúa lập tức lắng tai,
Họ thở than, Chúa nhận lời
Cho qua nguy khốn sống đời an vui.
[19-21] Những ai lòng bị dập vùi,
Chúa luôn bên cạnh ngậm-ngùi ủi an,
Những ai lòng bị nát tan,
Chúa hằng cứu-độ khỏi cơn khốn cùng
Kẻ lành tai-họa chắt chùng,
Chúa luôn giải thoát cho lòng thanh-thời.
Cốt xương không bị rã-rời,
Không hề dập gãy được Ngài chở che.
[22] Ác-nhân gặp ác, nào dè!
Ghét người công chính, ắt thì khổ thân.
[23] Tôi tớ Ngài muôn phần đau khổ,
Người hộ mạng nâng đỡ, cứu ngay.
Ai tìm nường-náu bên Ngài,
Người không quở trách phạt ai bao giờ.
(TV: 33, 2-3. 16-17. 18-19. 20-21. 22-23)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

* Phải chọn Thiên Chúa để được kết hợp mật thiết với Hội Thánh Người.

Hội thánh là thân thể Đức Kitô, mà Người là đầu (Cl 1,18), Người quy tụ thành cộng đoàn hết thảy những ai tôn thờ Thiên Chúa, họ nhờ đức tin và Bí tích Rửa Tội, trở nên con cái Thiên Chúa, chi thể của Đức Kitô và đền thờ của Chúa Thánh Thần (Ga 3:16; I Cô-rinh-tô 12:13), như Người đã từng tuyên bố: *"Thầy là cây nho thật, Cha Thầy là người trồng nho. Nếu các con ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong các con, thì muốn gì, các con cứ xin, các con sẽ được như ý. Đây là điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: các con sinh nhiều hoa trái và như thế các con trở thành môn đệ của Thầy."* (Ga 15, 1, 7-8)

Chúa Giêsu yêu Hội Thánh mật thiết như yêu hiền thê của mình. Người ví tình yêu ấy như tình yêu hôn nhân. "Hội Thánh phục tùng Đức Kitô thế nào, thì người vợ cũng phục tùng chồng mình trong mọi sự như thế". Thánh Phaolô tông đồ khuyên nhủ tín hữu Êphêxô như vậy. Ngài nói tình yêu của Chúa Kitô với Hội Thánh khấn khít mật thiết là **"một màu nhiệm thật lớn lao"**:

"Anh em thân mến, anh em hãy phục tùng nhau trong sự kính sợ Đức Kitô. Người vợ hãy phục tùng chồng mình, như đối với Chúa: vì chồng là đầu người vợ, như Đức Kitô là đầu Hội Thánh: chính Người là Đấng Cứu Chuộc thân thể mình. Nhưng như **Hội Thánh phục tùng Đức Kitô thế nào, thì người vợ cũng phục tùng chồng mình trong mọi sự như vậy.** Hỡi những người làm chồng, hãy yêu thương vợ mình, như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và phó mình vì Hội Thánh, để thánh hoá Hội Thánh, khi Người dùng nước và lời hằng sống rửa sạch Hội Thánh, ngõ hầu bày tỏ cho mình một Hội Thánh vinh quang, không vết nhơ, không nhăn nheo hay phải điều gì khác tương tự, nhưng thánh thiện và vẹn tuyền. Cũng thế, người chồng phải yêu thương vợ mình như chính thân mình. Ai yêu thương vợ mình, là yêu thương chính mình. Vì không ai ghét thân xác mình bao giờ, nhưng nuôi dưỡng và nâng niu nó, như Đức Kitô đối với

Hội Thánh: vì chúng ta là chi thể của thân xác Người, do xương thịt Người. Bởi thế, người ta lìa bỏ cha mẹ mình mà kết hợp với vợ mình: và cả hai nên một thân xác. **Mâu nhiệm này thật lớn lao, tôi muốn nói về Đức Kitô và Hội Thánh**" (Bài Đọc II: Ep 5, 21-32)

II-CHỌN THIÊN CHÚA ĐỂ ĐƯỢC NGƯỜI BAN SỰ SỐNG

1- Mình Máu Chúa là của ăn thiêng liêng ban sự sống đời đời, mâu nhiệm ĐỨC TIN

* Chúa yêu Hội Thánh, "một mâu nhiệm thật lớn lao". Ví tình yêu với Hội Thánh như tình yêu hôn nhân nghe còn dễ hiểu, đến như bảo rằng: "Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì **thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống**" (Ga. 6, 54-55), thì quả thật khó hiểu. Cho nên những người Do Thái thấy chói tai, và bỏ đi. Thấy vậy, Chúa hỏi nhóm Mười Hai rằng: "Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?" Simon Phêrô thưa Người: "Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, **chúng con tin và chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa**", như Tin Mừng hôm nay tường thuật:

"Khi ấy, có nhiều môn đệ của Chúa Giêsu nói rằng: "Lời này chói tai quá! Ai nghe được!". Biết các môn đệ đang lăm bắm về chuyện ấy, Chúa Giêsu nói với họ: "Điều đó làm các con khó chịu? Vậy nếu các con thấy Con Người lên nơi đã ở trước thì sao? Chính thần trí mới làm cho sống, chứ xác thịt nào có ích gì? **Nhưng lời Ta nói với các con là thần trí và là sự sống**. Nhưng trong các con có một số không tin". Vì từ đầu Chúa Giêsu đã biết ai là những kẻ không tin, và kẻ nào sẽ nộp Người. Người nói: "Bởi đó, Ta bảo các con rằng: Không ai có thể đến với Ta, nếu không được Cha Ta ban cho". Bấy giờ nhiều môn đệ rút lui, không theo Người nữa. Chúa Giêsu liền nói với nhóm Mười Hai rằng: "Cả các con, các con có muốn bỏ đi không?" Simon Phêrô thưa: "Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. **Chúng con tin, chúng con biết rằng: Thầy là Đấng Kitô Con Thiên Chúa**". (Ga 6, 61-70)

* Những người Do Thái kêu trách Chúa Giêsu, và xì xầm với nhau rằng: "Làm sao ông lại nói: "Ta bởi trời mà xuống". Chúa Giêsu trả lời họ: "Các người chớ thì thầm với nhau. *Không ai đến được với Ta nếu Cha, là Đấng sai Ta, không lôi kéo kẻ ấy*, và Ta, Ta sẽ cho họ sống lại trong ngày sau hết. Sách các tiên tri có lời chép: 'Mọi người sẽ được Thiên Chúa dạy bảo'. Ai nghe lời giáo hoá của Cha, thì đến với Ta. Không một ai đã xem thấy Cha, trừ Đấng Thiên Chúa mà ra, Đấng ấy đã thấy Cha thật, Ta bảo thật các người: **Ai tin vào Ta thì có sự sống đời đời. "Ta là bánh ban sự sống. Cha ông các người đã ăn manna trong sa mạc và đã chết. Đây là bánh bởi trời xuống, để ai ăn bánh này thì khỏi chết. Ta là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống"**. Vậy là Chúa Giêsu xác nhận Ngài chính là Con Thiên Chúa, đã nhập thể làm người, sẽ chết để chuộc tội loài người, sẽ phục sinh, và sẽ **hiện diện trong Bí Tích Thánh Thể để nuôi sống hầu cứu rỗi loài người** là tác phẩm trân quý của Thiên Chúa, và *chính Thiên Chúa đã thu hút lôi kéo họ đến cùng Thiên Chúa qua Đức Giêsu như lời Cha vọng từ trời cao khi Con Cha biến hình và hiển dung trên núi Tabor: "Đây là con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha, các người hãy nghe lời Người"*.

* Trong thông điệp Ecclesia De Eucharistia, thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II dạy: **"Ai nuôi mình bằng Chúa Kitô trong Bí Tích Thánh Thể, không cần đợi chờ đến đời sau mới nhận lãnh sự sống đời đời, họ đã chiếm hữu nó ngay từ đời này, như hoa quả đầu**

mùa của sự sung mãn sẽ tới, liên hệ đến toàn thể con người. Thật vậy, **trong Bí Tích Thánh Thể, chúng ta cũng nhận được sự bảo đảm về việc xác sống lại trong ngày sau hết: "Ai ăn thịt tôi và uống máu tôi, người ấy sẽ sống đời đời, và tôi, tôi sẽ cho họ sống lại ngày sau hết"** (Ga 6,54). Bảo đảm ấy về sự phục sinh trong tương lai đến từ sự kiện là thịt của Con Người, được trao ban làm của ăn, là thân xác vinh quang của Đấng Phục Sinh. Có thể nói, với Bí Tích Thánh Thể, người ta như nắm được "bí quyết" của sự phục sinh. Vì thế, thánh Inhaxiô thành Antiokia đã định nghĩa hết sức chính xác **Bánh Thánh Thể như "liều thuốc trường sinh, thuốc giải độc để khỏi phải chết"**. Chiều hướng cánh chung được Thánh Thể gọi lên, diễn tả và củng cố sự hiệp thông với Giáo Hội thiên quốc. Không phải ngẫu nhiên mà trong các kinh tạ ơn Đông Phương hay trong các kinh nguyện Thánh Thể La Tinh, người ta trang trọng kính nhớ Đức Maria, trọn đời đồng trinh, Mẹ của Chúa chúng ta, là Chúa Giêsu Kitô, các thiên thần, các thánh Tông Đồ, các thánh tử đạo hiển vinh và toàn thể các thánh. Đó chính là một khía cạnh của Bí Tích Thánh Thể phải được chú ý: khi cử hành hy tế của Con Chiên, chúng ta cùng hợp với phụng vụ thiên quốc, liên kết với đoàn người đồng đạo đang tung hô: "Chính Thiên Chúa chúng ta, Đấng ngự trên ngai, và chính Con Chiên đã cứu độ chúng ta" (Kh7,10). [Thông Điệp Ecclesia De Eucharistia số 18-19]

2- Mình Máu Chúa hiện hữu đích thực trong Thánh Thể, mẫu nhiệm của tình thương:

Phép lạ xảy ra tại thành phố Lanciano, năm 750, nước Ý, ở đan viện thánh Legonziano, một linh-mục dòng thánh Basilio hoài nghi Chúa Giêsu hiện diện thực sự trong Bánh và Rượu thánh. Đọc lời truyền phép xong, ngài bỗng thấy bánh thánh trở thành thịt và rượu thành máu Chúa Giêsu. Các đan sĩ gìn giữ các thánh-tích. Sau nhiều năm kiểm nghiệm, năm 1976, Ủy ban tuyên bố đó là một tế bào sống.

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

Manna, cũng như năm chiếc bánh và hai con cá, chỉ là của ăn đỡ để nuôi thân, nhưng còn của ăn nuôi sống đời đời cho linh hồn mới là của ăn đích thực vĩnh cửu. Trong sa mạc, dân Do Thái được ăn manna nuôi sống. Chúa bảo với họ: không phải ông Môi-sê đã cho các ông ăn bánh bởi trời đâu, mà chính là Cha tôi cho các ông ăn bánh bởi trời, vì bánh Thiên Chúa ban là bánh từ trời xuống, bánh đem lại sự sống cho thế gian." Đám đông dân chúng xin được ăn mãi thứ bánh ấy. Đức Giê-su bảo họ: "**Chính tôi là bánh trường sinh. Ai đến với tôi, không hề phải đói; ai tin vào tôi, chẳng khát bao giờ!"** (Ga 6: 22-35)

* Chúa tỏ cho ta biết Người yêu thương ta vô cùng, một tình yêu cao vời khôn sánh, yêu cho đến chết vì yêu, yêu để dạy bảo ta hãy yêu thương nhau như Người đã yêu thương ta, Người nói: "**Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy. Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy và ở lại trong tình thương của Người. Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn. Đây là điều răn của Thầy: anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình.**" (Ga 15, 13).

* Chúa tỏ cho biết Người yêu thương ta không ngừng, một tình yêu hiệp nhất

Trước khi bước vào hành trình khổ nạn, Người nói với các tông đồ: "**Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi.** Đó là Thần Khí sự thật, Đấng mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người. Còn anh em biết Người, vì Người luôn ở giữa anh em và ở trong anh em. **Thầy sẽ không để anh em mồ côi. Thầy**

đến cùng anh em. (Ga 14: 16-18). "Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, **rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy.**" (Ga 16, 16)

* Đức cố Giáo Hoàng Bênêđiô XVI đã gọi đây là Bí Tích Tình Yêu (Sacramentum Caritas). Ngài công bố trong tông thư năm 2013: "Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu cho chúng ta thấy một cách đặc biệt **chân lý tình yêu, đó chính là bản chất của Thiên Chúa.** Chân lý này được đặt nền tảng trên Phúc Âm, liên hệ đến từng cá nhân và toàn thể nhân loại. **Chính vì Đức Kitô đã trở thành lương thực chân lý cho chúng ta, nên Hội Thánh hướng đến mọi người và mời gọi họ tự do đón nhận ân huệ của Thiên Chúa".** (Tông Huấn, Phần dẫn nhập: số 2)

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Ngôi Hai
Bỏ Ngài con biết theo ai?
Con đành lê kiếp lạc loài, lao-đao.
Băng ngàn hiểm trở non cao,
Quanh co muôn lối, làm sao biết đường?
Đường trần lớp lớp tang thương,
Hận thù bốc khói thể lương, đoạn trường
Lời Ngài bốc lửa **Yêu Thương,**
Ngài ơi, Ngài chính là **Đường** con noi.

Ngài là giao điểm giữa Đất với Trời. Ngài là trung gian giữa loài người và Thượng Đế, để qua màu nhiệm Nhập Thể, con trở nên chi thể của Ngài, con theo đường Ngài về hưởng thánh nhan Cha.

Gặp Cha nào phải đâu xa
Thấy Ngài là thấy Chúa Cha trên trời,
Ngài là Thiên Chúa Ngôi Lời,
Là Đường sự sống đời đời của con.

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

- Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài ngự đến,
Con trông Ngài như thuyền mong tới bến,
Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,
Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn
Con yêu Ngài, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa sa.

- *Này hồn con đây, xin làm cung điện.*

Này tim con đây, xin làm ngai toà.

Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến

Đời con hiệp nhất cùng Cha.

Ngài ngự trong con, con được duy trì,

Ngài đưa con đi, con còn lo gì!

Chúa ơi, thương con tình Ngài khôn ví,

Ngài ban ân phúc khôn bì.

- Lạy Chúa Giêsu, con đầy tội lỗi,
Nên linh hồn như nhà hoang tốc mái,
Con quyết làm cho tươi sáng vinh hoa,
Xin làm sạch, sửa sang lại cho mới,
Xin trang hoàng muôn tràng hoa thắm mãi,
Con mừng Ngài rước Chúa tận nơi xa,

<https://youtu.be/9a4yENxn008>

Ben. Đỗ Quang Vinh